

Bučovice - Komárov

0:3

(-19, -15, -22)

[□ □ □ □ FOTO](#)[VIDEO](#) z kabelové tv

1:3

(-13, 14, -11, -16)

Poslední čtyři kola naší soutěže nám přiřkla aktuálně čtyři nejlepší týmy: Vyškov, Znojmo, Komárov a Tišnov. Se třetím jmenovaným, brněnským Komárovem, jsme se utkali v sobotu 21.2.2009 před domácím publikem. Tohoto dvoukola se bohužel nemohl zúčastnit Jindra Bob Sedlář, a tak i když jsme nastoupili v deseti hráčích, stále jsme nebyli kompletní. Poté, co nás Komárov na podzim doma po slušném výkonu porazil bez ztráty setu, věděli jsme, že je se jedná o vyrovnaného soupeře s kvalitním servisem a útokem.

Po delší době za náš tým nahrával, i když pouze v prvním utkání, novopečený otec Přema Kašpar, který odehrál slušné utkání. Středáci, kteří svým počtem pěti hráčů tvoří téměř polovinu našeho družstva, opět doplnili, jak bývá v posledních kolech zvykem, údernou sílu smečářů a také post univerzála. S podporou „sedmého hráče“ v zádech, tedy opět s příjemnou početnou návštěvou domácích fanoušků a fanynek, a „osmého hráče“ v podobě rozlučkové flašky Ouza Michala Tunegy, pro kterého tímto kolem končilo pro tuto sezónu v našem týmu jeho zcela jistě přínosné hostování, jsme se do soupeře pustili věru odhodlaně. Především jsme se mohli opřít o kvalitní příjem, ze kterého se nám po slušných náhrách dařilo přes komárovské bloky poměrně úspěšně prosazovat. Soupeř nám však nebyl nic dlužen a především díky svému ústřednímu smečáři, jehož útoky z výšky se nám nedařilo pokrývat, nám nedovolil vytvořit si vítězný náskok. Naopak jsme to byli my, kdo v koncovce jako první povolil v nasazení. Ztráta prvního setu v koncovce, pro nás bohužel tak typická, znamenala vítězství hostů v poměru 25:19. Nepřidalo nám ani opakované sporné, dle našeho názoru špatné, rozhodnutí rozhodčích, při kterých jednak nesmyslně zapískali Dóblovi při jeho útoku středem sítě tažený míč, hraný zápěstím shora dolů, a dále když soupeřův útok do zámezí posoudili jako míč dobrý. Po průměrném výkonu na všech postech jsme druhý set ztratili, až na výjimky bez dramatických výměn, v poměru 15:25. I tak, což je chválihodné, jsme zápas nevypustili a ve třetím setu jsme zabojovali. Těžko hledat univerzální příčinu nezvládnutých koncovek, snad málo sebevědomí, snad až příliš opatrnosti a nervozity, či předčasné uspokojení z jakž takž zvládnutého setu, ale ani tentokrát jsme náš dobrý výkon v posledním setu neproměnili ve vítězství. Prohra 22:25 znamenala konečný stav zápasu 0:3.

Druhé utkání odnahrával Libor Procházka, jehož úderná síla na útoku a zkušenosti na příjmu nám pak logicky chyběly. Naše tradiční pomalejší starty v utkáních (ono gulášovka, dva rohlíky a dvě piva mezi zápasy udělají svoje :-)) umožnily soupeři bezproblémové vítězství v prvním setu 25:13. Neskutečným způsobem jsme se ale z porážky otřepali a ve druhém setu jsme si po sedmi utkáních po sobě, ve kterých jsme se soupeři prohráli vždy shodně 0:3, mohli vychutnat nejen pocit z vítězného setu, ale hlavně nadšení a euforii z opravdu parádního výkonu na všech postech, a to včetně pověstných kapech štěstí, které tentokrát přšeli na naši stranu sítě. Stav

skóre 25 na naší straně a “pouhých“ 14 na komárovské plně odpovídal předvedené hře. Bohužel dalším typickým projevem naší hry je také nestabilita výkonu; po perfektně zvládnutém druhém setu, snad nejlepším v dosavadní sezóně, jsme se během tří minut dokázali zase neskutečným způsobem utlumit, kdy na hřiště pak jakoby nastoupil zcela jiný tým, hrající s polovičním nasazením. Stále podporováni věrným domácím publikem jsme se již nedokázali odvěčit dalším vyhraným setem. Ačkoli stavy skóre v dalších dvou setech, 11:25 a 16:25, hovoří již o poměrně hladké výhře hostů, nutno konstatovat, že celkově náš předvedený výkon nepatřil k něm nejhořším, ale na tak kvalitního soupeře jednoduše nestačil. Přece jen až příliš často se dopouštíme nevynucených chyb či nedůsledného dodržování postavení, což se v této soutěži nekompromisně trestá.

Sestava: Černý, Doupovec, Duraja, Huliák, Kašpar, Kurfiřt, Němec, Procházka, Reichman, Tunega